

Sandra Peña i Aragall, estudiant d'atenció socio sanitària

Sandra Peña i Aragall, nascuda el dia 22 de setembre de l'any 1994 a Barcelona, és la meua cosina preferida; d'ella en destacaria tres virtuts molt importants: la seva simpatia, el seu caràcter dolç i la seva solidaritat. Ha estudiat a l'institut Frederic Mompou de Sant Vicenç dels Horts (Baix Llobregat) i actualment estudia atenció socio sanitària a l'Institut Severo Ochoa d'Esplugues de Llobregat, de la mateixa comarca. La Sandra sempre ha tingut el suport de la família i una fortalesa increïble per a superar els petits entrebancs i dificultats que tenen les persones com nosaltres. Hem conversat una bona estona sobre el tema de l'atenció socio sanitària de les persones dependents i de com les podem ajudar. Ella està molt contenta de ser entrevistada, i feliç de ser la protagonista d'aquesta secció.

Sandra, després d'acabar l'institut, tenies la idea d'estudiar atenció socio sanitària de les persones dependents. Per quins motius?

No tenia la idea d'estudiar això, i realment ho vaig fer per estudiar alguna cosa. Va ser després, que em vaig adonar que m'agradava molt.

Com veus aquests estudis: fàcils o difícils? Creus que les pràctiques que facis et podran servir per a superar les dificultats de comprensió d'aquest tema?

No són difícils, però ho has d'entendre tot molt bé a l'hora de les pràctiques per a fer les coses ben fetes.

Quins són els teus objectius principals un cop aconseguida la graduació? Els nens dependents necessitaran una atenció adequada dintre de les seves capacitats?

Des del meu punt de vista, els principals objectius són saber posar-se en el lloc de l'altre i tractar-lo com a tu t'agradaria que et tractessin. Sí, el nens dependents necessiten encara

mes atenció, perquè, a més de ser dependents, són infants.

Sempre has tingut el suport de la família. De qui, principalment?

De tots, i també de la meua parella. Tots m'han ajudat en qualsevol dubte i sempre m'han donat un cop de mà quan ha convingut.

Com veus el teu futur professional?

El meu futur professional el veig treballant amb infants dependents, perquè seria una feina que trauria el millor de mi i faria que els nens se sentissin millor i fossin més feliços.

L'any 2011 deies a la teua pàgina de Facebook que agràies el suport de la gent que era al teu costat. Per què?

Agraeixo simplement que estiguin al meu costat per escoltar-me i ajudar-me, encara que no ho demani.

Quines aficions tens actualment?

Les meves aficions són dibuixar, estar amb la meua parella i amb els amics, i viatjar molt.

Així és la Sandra, una joia de noia, tot un nervi que no para mai, que s'estima molt la família, que no té pèls a la llengua i que diu les coses pel seu nom. Gràcies per ser la meua cosina preferida. Aquesta entrevista és una dedicatòria especial per a tu, i saps que a Verges hi tens un cosí que t'estima molt i que sempre estarà al teu costat.

JOSEP COTS I OLLER (TEXT)
FERNANDO NANDO,
«FERNANDITO» (FOTO)